

หมอลอยลือลือ

หมอลอยลือลือ
หมอลอยลือลือ

บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ บรรณาธิการ, นางสาวพรพิพัฒน์ เสนจันท์มิไชย และคณะ (2559).

หนองแวงแห่งความรัก. โครงการน้อมนำการพัฒนาตามแนวพระราชดำริมาบูรณาการต่อยอดงาน
พัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2559 สำนักงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

หนังสือสำหรับชุมชน และโรงเรียนบ้านหนองแวงภูเขา ตำบลยางคำ อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

วันนี้เป็นวันหยุด คุณพ่อและคุณแม่พาครอบครัวออกเดินทางจากกรุงเทพมหานครเพื่อมาเยี่ยมคุณตาที่หมู่บ้านหนองแวง ต.ยางคำ อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น วันนี้ดีใจและตื่นเต้นที่จะได้พบคุณตา เพราะคุณตาชอบเล่าเรื่องสนุกๆ ให้ฟังและยังทำของเล่นให้เล่นอีกด้วย ต๊อบจึงรักคุณตามาก

เมื่อมาถึงบ้านคุณตา ตี๋อบรีบวิ่งมาหาคุณตาที่กำลังทำของเล่นรถตี๋อบอยู่ ตี๋อบกล่าวทักทายคุณตา “สวัสดีครับคุณตา ตี๋อบคิดถึงคุณตามากเลยครับ คุณตากำลังทำอะไรเหรอครับ” ชายชราวัยอย่างแปดสิบปีตอบหลานรักด้วยความเอ็นดูว่า “ตาก็กำลังทำของเล่นให้ตี๋อบไงหละ” ตี๋อบมองของเล่นแววตาเป็นประกาย “เย้ๆ คุณตาใจดีที่สุดในเลย ชอบคุณครับ”

ตีอบเห็นบ้านของคุณตาที่หลังเล็กและไม่น่าอยู่เหมือนบ้านที่อยู่กรุงเทพฯ ตีอบจึงชวนคุณตาไปอยู่ด้วย “คุณตาครับ ไปอยู่กรุงเทพฯ กับตีอบดีกว่านะ ที่นั่นบ้านหลังใหญ่...ใหญ่ สบาย...สายนะครับคุณตา ที่กรุงเทพฯ มีรถไฟฟ้า มีสวนสนุก มีห้างสรรพสินค้าให้เดินเที่ยวเล่นเย็นสบาย...สบาย”

ชายชราลูบหัวหลานชายด้วยความเอ็นดู พร้อมกับยิ้มและตอบว่า “ตาไม่ไปที่ไหนหรือหลาน ที่นี่คือบ้านเกิดของตา ตารักที่นี่ ตาก็จะขอเกิดและตายที่นี่” ต้อบสงสัยจึงถามว่า “ที่นี่มีอะไรดีกว่ากรุงเทพฯ หรือครับคุณตา” ชายชรายิ้มให้หลานที่กำลังเล่นของเล่นอยู่และพูดว่า “มาใกล้ๆสิ เดี่ยวตาจะเล่าให้ฟัง”

เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๓๐ มีครอบครัวของนายเมืองปากและนายเหมิก ไม่ทราบนามสกุล เดิมเป็นคนบ้านสวนหม่อน ตำบลสวนหม่อน อำเภอเมืองจัตวา ได้ชักชวนเพื่อนบ้านประมาณ ๗ ครอบครัว อพยพมาทางเกวียนและตั้งบ้านอยู่ที่คิไต้ไถ่ใกล้หนองน้ำ ซึ่งมีป่าเวงขึ้นหนาแน่น ต่อมา ครอบครัวนายเสนา ไม่ทราบนามสกุล จึงชักชวนเพื่อนบ้านประมาณ ๑๐ ครอบครัวอพยพตามมา

หลายปีต่อมา มีชาวบ้านบ้านส่วนหม่อนอพยพมาอยู่เรื่อยๆ และตั้งชื่อหมู่บ้านเป็นทางการว่า “บ้านหนองแวง” หมู่ที่ ๓ ตามถิ่นที่ตั้งอยู่ใกล้ริมหนองป่าแวง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๓๘ มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ “นายฟอง สันธิสัมพันธ์” มีแหล่งทำการเกษตร ๔ แหล่งคือ หนองแวง หนองคู หนองค่าลา และหนองหว่า

ต่อมาบ้านเมืองขยายตัว หลายหลังคาเรือนพอที่จะแยกออกมาได้แล้ว เพื่อประโยชน์ชุมชนช่วยกัน
บริหาร จึงได้แบ่งหมู่บ้านแยกออกมาจากบ้านหนองแวง หมู่ที่ ๗ เมื่อพ.ศ.๒๕๑๑
และตั้งเป็นหมู่บ้าน “หนองแดง” หมู่ที่ ๑๐ ผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ “นายหนูไกร ชูขมาเมือง”

ต่อมาได้ตั้งหมู่บ้าน “หนองแดงน้อย” หมู่ที่ ๑๑ เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๕ เดิมเป็นหมู่บ้านเดียวกับบ้านหนองแดงหมู่ที่ ๑๐ แต่มีหนองแดงและสนามสาธารณะกั้นอยู่กลาง ผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ “นายเดือน โครตทงทิพย์” บ้านหนองแดงน้อยเป็นที่ราบต่ำกว่าหมู่บ้านหนองแดง และมีถนนเข้าสู่หมู่บ้านทางทิศใต้แล้วเลี้ยวขวาไปทางทิศตะวันตกหลายสาย

ชายชราเล่าว่า ภายในหมู่บ้านยังมีวัดและสำนักสงฆ์ที่เป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในหมู่บ้าน ทำให้คนในหมู่บ้านมีจิตใจที่ดีงาม ชายชราเล่าให้หลานฟังด้วยใจปลื้มปีติว่า “ต่อบรรุโหม ในหมู่บ้าน ยังมีวัดถึงสองวัดที่ตาและชาวบ้านมักจะไปทำบุญและร่วมสืบทอดประเพณีอันดีงามอยู่เสมอมาเสมอตลอดทั้งปี คนในหมู่บ้านจึงมีน้ำใจ มีเมตตา คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่เสมอ วัดทั้งสองวัดนั้นคือ...”

วัดสว่างโพธิ์ศรี เป็นวัดประจำหมู่บ้านหนองแวง หมู่ที่ ๓ ตั้งเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๔๕ โดยชาวบ้านหนองแวงได้ชักชวนกันถางป่าบริเวณที่เป็นวัดปัจจุบัน ได้ประมาณ ๕ ไร่ ๒๙ วา และตั้งเป็นสำนักสงฆ์ขึ้น มีพระสงฆ์อยู่จำพรรษาจนถึงปี พ.ศ.๒๔๕๐ ก็ไม่มีพระสงฆ์จำพรรษาอยู่ ปล่อยให้วัดร้างอยู่ระยะหนึ่ง

ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๓๐ มีพระอธิการราชานนท์หรือหลวงพ่อช่าง ได้พาชาวบ้านมาปฏิสังขรณ์วัด
 ขึ้นใหม่ และได้ชักชวนชาวบ้านและพระสงฆ์มาสร้างพระอุโบสถขึ้น ใช้เวลา ๓ ปีจึงเสร็จ และได้ขอ
 พระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อพ.ศ.๒๔๓๒ ตั้งเป็น “วัดสว่างโพธิ์ศรี” นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

วัดป่าหนองแดง หนองแวง เป็นสำนักสงฆ์สังกัดคณะธรรมยุติกนิกาย สถานที่ตรงนี้ได้มีเป็น
 ป่าช้าของหมู่บ้านหนองแวง หนองแดงและหนองแดงน้อยแต่โบราณ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๖ ได้มีพระธุดงค์
 สัญจรมาปฏิบัติธรรมอยู่บริเวณป่าช้านี้

จนถึงปีพ.ศ.๒๕๓๙ ชาวบ้านหนองแดงผู้มีศรัทธารวมกันไปขอตั้งชื่อวัดว่า
วัดศรีสมบุรณ์ปัญญาธรรม ทางราชการเห็นว่าชื่อวัดเป็นชื่อบุคคล จึงไม่อนุญาต ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๔๐ ชาวบ้าน
หนองแดงจึงไปขอตั้งเป็นสำนักสงฆ์ให้ถูกต้อง ทางราชการจึงอนุญาตให้ตั้งเป็น

“สำนักสงฆ์วัดป่าหนองแดง หนองแวง”

ชายชราเล่าว่า คนในหมู่บ้านต่างก็พึ่งพาอาศัยกัน มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีปัญหาก็ร่วมกันแก้ไข
เมื่อมีภัยก็คอยสอดส่องดูแลช่วยเหลือ ตาบอกเตือนว่า “ถึงตาจะอยู่ที่นี้คนเดียว แต่ก็ยังมีเพื่อนบ้านคอย
มาเยี่ยมเยียน ไถ่ถามสารทุกข์เสหมือนเป็นญาติพี่น้อง ตาภูมิใจที่ได้เกิดที่นี่ และตาก็จะขอตายที่นี่”

ต๊อบเข้าใจคุณตาและอยากมาอยู่ที่นี่กับคุณตา จึงบอกไปว่า “ต๊อบเข้าใจแล้วครับว่าคุณตารักที่นี่มาก ต๊อบไม่ชวนคุณตาไปกรุงเทพฯแล้วครับ แต่ปิดเทอมนี้ต๊อบขอมาอยู่ที่บ้านหนองแวงกับคุณตานะครับ” ตาตอบว่า“ได้สิ บ้านหนองแวงยังมีอะไรดีๆมากมายที่หลานยังไม่เคยเห็น เดี่ยววันพรุ่งนี้ตาจะพาไปดูนะ” ต๊อบได้ยินแล้วพูดว่า“เฮ้ ไชโย คุณตาใจดีที่สุดเลย” .ต๊อบร้องตะโกนเสียงดังด้วยความดีใจ

- จบบริบูรณ์ -

หนังสือเรื่อง หนองแวงแห่งความรัก

สำหรับชุมชน และโรงเรียนบ้านหนองแวงภูเขา ตำบล ยางคำ อำเภอ หนองเรือ จังหวัด ขอนแก่น
ผลิตและสร้างขึ้น ตามแผนงาน

โครงการน้อมนำการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ มาบูรณาการต่อยอดงานพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2559
สำนักงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.เพ็ญประภา เพชระบูรณิน	ผู้จัดการสำนักงาน
ดร.ประยุทธ์ ชูสอน	ที่ปรึกษาโครงการ
ดร.พงษ์ศักดิ์ ยิ่งยืน	ที่ปรึกษาโครงการ
ผศ.ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์	หัวหน้าคณะทำงานโครงการ
ผศ.ดร.นิลาวรรณ ฉันทะปรีดา	คณะทำงานโครงการ
ผศ.ดร.วิลาวัลย์ ชมนิรัตน์	คณะทำงานโครงการ
ผศ.ดร.ยศ บริสุทธิ์	คณะทำงานโครงการ
นางเบญจมาภรณ์ มามุข	คณะทำงานโครงการ
ดร.เชษฐา โพธิ์ประทับ	คณะทำงานโครงการ
น.ส.วริษฐา หงษ์กาญจนกุล	คณะทำงานโครงการ
น.ส.สาวิตรี ศรีมงคล	คณะทำงานโครงการ

โรงเรียนหนองแขวงภูเขา ครู นักเรียน ปราชญ์ท้องถิ่น ชาวบ้าน ในชุมชน บ้านหนองแขวง

นายจำเริญ จำเมืองฮาม	ผู้อำนวยการโรงเรียน
นางสายตา พรหมดอนก่อ	ครู / ผู้ประสานงาน
นายคำเบา คำงาม	ปราชญ์ท้องถิ่นด้านพิธีกรรมและศาสนา
นายฉัตรชัย คำงาม	ผู้ใหญ่บ้านบ้านหนองแขวง
เด็กชายนฤเดช สุริวงษ์	นักเรียน
เด็กชายอภิวัฒน์ ผิวเวียง	นักเรียน
เด็กชายปรเมษฐ์ พงษ์สระพัง	นักเรียน
เด็กชายเนรมิต คำคุย	นักเรียน
เด็กหญิงณัฐริณี เอี่ยมแอ	นักเรียน
เด็กหญิงตอบบุญ แสนแสง	นักเรียน
เด็กหญิงอรจิรา คำงาม	นักเรียน
เด็กหญิงสุริตา โคกท่า	นักเรียน
เด็กหญิงญานิศา ชะเสพล	นักเรียน
เด็กหญิงอริศรา สุขสวาสดี	นักเรียน
เด็กหญิงกัญญาณัฐ เสนะไพวรรณ	นักเรียน
เด็กหญิงวริศรา ผาสุข	นักเรียน
เด็กหญิงฤทัยทิพย์ ไชยโสคา	นักเรียน

คณะวิทยากร ปฏิบัติการในชุมชน สร้างและผลิตหนังสือเล่มเล็กและภาพยนตร์สั้น
อาจารย์และนักศึกษาสภาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์	บรรณาธิการ	อาจารย์
นางสาวพรพิพัฒน์ เสนจันทร์ดีไชย	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาววิศรา แพงมา	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวศุภมาส โสชัยยันต์	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายกันติทัต จันทรวิเศษ	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายเฉลิมชัย ศรีพันธุ์	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวพรพิพัฒน์ เสนจันทร์ดีไชย	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวศุภัสสร สารุพันธ์	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายยืนยง พรหมรินทร์	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวจิราพร ก้อนดินจี	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวสุธีกานต์ สมี่แจ่ม	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายวันชนะ อ่อนสุวรรณ	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา

THE END